

Hvad har vi fået ud af vores studietur til Grønland

“Kan jeg komme med i kufferten?” dette er et spørgsmål vi alle har fået gentagne gange inden vores studietur. Her tænker man måske, jamen hvor har I så været henne? Vi har været en lille uge i Grønland, den fedeste oplevelse til dags dato. Årsagen til dette var muligt, var at vi havde vundet nogle penge fra rejsepuljen til kendskab af rigsfællesskabet fra undervisningsministeriet. Vi er en klasse som er i gang med at tage en eux, som indebærer at vi læser til både social- og sundhedsassistent og pædagogisk assistent samtidig med en gymnasial uddannelse. Denne uddannelse er stadig ny, men kan bruges på samme måde som den ordinære social- og sundhedsassistent, netop derfor har vi på denne tur snakket meget om vi kunne finde på at tage til Grønland og arbejde hvis og når der er personalemangel. Og konklusionen blev at nogle tænkte at det kunne måske blive aktuelt, grunden til dette er alt den nye viden vi fik af blandt andet eleverne på Nuuks gymnasium GUX. Her var vi nemlig på besøg samt fik et indblik i den unge generations holdning til blandt andet rigsfællesskabet samt deres oplevelse af at være ung i Grønland. På gymnasiet fik vi mulighed for at overvære to forskellige undervisnings timer, den ene matematik og den anden, hvad vi herhjemme vil kalde klassens time. Her blev vi dog overrasket, da eleverne fortalte os at al deres undervisning foregik på Dansk, hvilket vi senere fik mulighed for at spørger ind til deres holdning til netop dette. Her fik vi lov til at interviewe en sød ung pige, hun sagde at det med sprog barrierer i forhold til det danske og det grønlandske i mange tilfælde kan medbringe udfordringer, specifikt når eleverne kommer fra små bygder hvor de ikke benytter det danske sprog på samme vis som i de store byer som Nuuk. Specielt efter dette besøg har vi fået kæmpe respekt for de unge grønlandske, der varetager deres gymnasiale uddannelse på det sprog de ikke nødvendigvis har lært, eller kun kan meget lidt af. Besøget på gymnasiet var blot et af de mange besøg vi havde planlagt til vores studietur, dette blev dog ændret som vi ankom til Grønland, vi havde blandt andet fået mulighed for at komme ind og besøge fagforeningen for social- og sundhedsassistenter samt pædagogiske assistenter dette blev dog aflyst grundet covid-19. Dette var grunden til alle vores aflyste besøg, specielt de besøg der kunne give os indblik i arbejdet af vores fag i Grønland, vi skulle have besøgt et plejehjem samt en institution dog havde de kort før besøgende aflyst da de i Grønland er meget forsigtige med smitten af covid-19.

Dette betød dog ikke at vi ikke fik noget ud af turen - på vores første dag, fik vi mulighed for at opleve Kangerlussuaq. Her var der mulighed for selv at udforske den lille by samt var vi på

en fem timers tur på indlandsisen, og hvilken oplevelse det var, smukt uden lige. På trods af det smukke syn kan de i Grønland følge den store forandring i klimaet samt hvor problematisk det er. Vores turguide på turen fortalte os at for bare fem-ti år siden kunne han køre bussen helt op til isen, hvor vi nu skulle gå små 45 minutter, derudover sagde han at temperaturene generelt ikke er så lave som de førhen har været. Netop klimaet i Grønland har stor betydning har mange af deres traditioner samt deres arbejde, dette gælder specifikt i de små bygder hvor mange lever af jage både på land samt i vand. Derudover benytter mange af beboerne i de små bygder hundeslæde som primært transportmiddel når vinteren kommer. På trods af de aflyste besøg, fik vi alle en oplevelse for livet som vi sent kommer til at glemme, og turen har givet os større forståelse for de unge på Grønland, deres holdning til rigsfællesskabet samt på hvordan vi kan og skal hjælpe hinanden på længere sig i forhold til uddannelse samt arbejde.

Inden vores tur til Grønland, var vores klasse mere opdelt - ikke at vi ikke kunne komme godt ud af det, med hinanden, men grundet vores forskelligheder ift. fagretning samt vores praktikperioder, som kan være op til 6 måneder lange, og dette kan naturligvis gøre, at man snakker mindre sammen, på kryds og tværs. Da vi er ankommet til Nuuk, og tjekker ind på vores hotel, Sømandshjemmet, bor vi alle på to forskellige etager, opdelt med 3 værelser pr. etage. I løbet af ugen, går vi alle frem og tilbage imellem alles værelser - nogle gange for at spise mad sammen, ligge og slappe af sammen eller snakke sammen. Snakken gik typisk på, hvad vi havde oplevet på dagen samt hvad vi så frem til, at der skulle ske dagen efter. Vi har oplevet Grønland sammen, på en måde, som ingen andre end os elever, ville kunne forstå. Vi har denne oplevelse til fælles, og vi har alle oplevet denne tur sammen, men har set den på hver vores måde - det er det der gør, at vi stadig kan finde ting at snakke om - selv måneder senere. Vi har alle fået et bånd, som der er helt unikt, fordi, på en særlig uddannelse, har vi fået givet, en særlig oplevelse - Vi vil derfor sige kæmpe tak til undervisningsministeriet for tilskuddet af penge fra rejsepuljen til kendskab af rigsfællesskabet, for uden dem, så havde vi aldrig fået denne oplevelse, sammen med hinanden.